

at det omtrent vil holde Stik, at man nu, da man endelig har faaet det dertil, opbyder, om jeg saa maa sige, al Kraft for at komme til at begaae, hvad Virkningen angaaer, en lignende Feil, som man begik i 1830, da man spildte det, man havde, og som duede Noget. Med Hensyn til Bedømmelsen af, hvorvidt de Dyr, der findes i Stutteriet, som en Heelhed betragtede svare til deres Bestemmelse, vil jeg anføre et Par Ord, og ærede Medlemmer, f. Ex. det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), ville maaskee oplyse mig om, hvis jeg skulde tage feil. Det, det kommer an paa, forekommer mig væsentligt at være tre Ting, nemlig for det Første Dyrenes Gensartethed og deres Salgsværdi, gennemsnitlig taget, for det Andet hvorvidt Hestebestanden paa Stutteriet er betydelig nok til at kunne have Indvirkning paa Landets Hesteavl i sin Almindelighed betragtet, og for det Tredie, hvorvidt de Penge, der anvendes dertil, kunne ansees for at blive forstandigt anvendte, det vil sige, at der ikke medgaaer for meget i Forhold til det, der ventes pnaaet. Hvad det Første angaaer, nemlig de Egenstaber, Hestene skulle have, paastaar jeg, at de Heste, der findes paa Stutteriet, ere godt paa Bei til at naae den tidligere saavede Gensartethed under en saadan Form, at de egne sig til Parring med de bedre Individder af den almindelige Landhest, og at de udmærke sig ved Kraft i Forening med Udholdenhed, Hurtighed, Sundhed, Skønhed og Trivelighed (Indenrigministeren: og et godt Temperament), og hvad Bærdien angaaer, troer jeg, de staae gennemsnitligt pr. Individ indtil 100 à 200 Rd. i Værdi over Gjennemsnitsværdien af Landets Hestebestand i Almindelighed taget. (En Stemme: Det er overdrevent.) Nei, det er ikke overdrevent. Dette med Hensyn til det Første. Med Hensyn til det Andet, nemlig hvorvidt den Hestebestand, som der findes, naar den ikke er større, kan have nogen Indvirkning paa Landets Hesteavl i Almindelighed, seer jeg, at der efter Lovforslaget skal være 6 Hingste. Efter hvad der er oplyst i det andet Thing, kan en Hingst bedække 50 Hopper aarlig, og der er altsaa Mulighed for, at det directe Afkom kan stige indtil circa 300 Føl

aarlig. Endvidere maa man tage Hensyn til, at de Dyr, der sælges fra Stutteriet, komme ud i Landet, og deres Afkom maa altsaa lægges til dette Tal. Jeg troer saaledes ikke, at det kan regnes for saa betydningsløst, forudsat at, hvad jeg nævnedes for, Gensartetheden og Bærdien nogenlunde ere og kunne ventes i forøget Grad at ville komme tilstede. Hvad det Tredie angaaer, hvorvidt det kan betale sig at drive Stutteriet eller ikke, da staaer det noget tvivlsomt for mig, om ikke Stutteriet i sin tidligere Stikfelse, nemlig for 1830, i den Tid, da man havde de bedste Heste paa Frederiksborg, blev drevet noget vel dyrt, skjøndt det, som det præsterede, maatte betragtes som at være godt. Der er ingen Tvivl hos mig om, at de Penge, der anvendes fra den Tid, da man solgte de gamle Heste og indførte mere Fuldblod, end der passede for vort Land, vare for en Deel spildte. Det kunde synes mig at være noget tvivlsomt, om det ikke havde været rigtigere i 1862 at opheve Stutteriet, imedens det havde vist sig, at den Virkning, der var kommen af Loven af 1852, var, at der nu skulde for en væsentlig Deel lægges an paa at afhænde, omdanne og forbedre, hvad der foresandtes af Fuldblodshest. Der har ligeledes hos mig reist sig Tvivl i samme Retning som omtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds, om, hvorvidt de private Mænd, naar man blot seer hen til deres Pengepung, ville staae sig godt ved den Speculation at overtage Stutteriet; dette er imidlertid en Ting, som jeg antager, at vi ikke behove at beskæftige os med, undtagen forsaavidt mulig dog En og Anden kunde føle sig opfordret til at yde dem nogen Anerkjendelse for de Pengeoffre, de rimeligviis komme til at yde. Hvad der derimod forekommer mig, at der ikke burde være nogen Tvivl om, er, at naar der fra Rigsdagens Side siden 1852 i Alt er blevet bevilget, som det ærede Medlem her foran (H. Nielsen) har oplyst, ca. 600,000 Rd. til Stutteriet, og naar det saa endelig efter flere mislykkede Forsøg endelig er kommet dertil, at det, man nu har, maa erkjendes for at være jævnt godt, som Stutteri betragtet, og at der er ikke saa lidt Haab om, at det skal blive en heel Dee